16/05/2024

Ο Μητροπολίτης Αργολίδος ομιλητής στη Σχολή Γονέων του Ιερού Προσκυνηματικού Ναού Αγίου Ρηγίνου του Λεβαδέως

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θηβών και Λεβαδείας

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε η Λήξη της Σχολής Γονέων του Ιερού Προσκυνηματικού Ναού Αγίου Ρηγίνου του Λεβαδέως, την Τετάρτη 15 Μαΐου, με προσκεκλημένο ομιλητή τον Μητροπολίτη Αργολίδος κ. Νεκτάριο. Μεγάλη ευλογία αποτέλεσε η μεταφορά των ιερών λειψάνων του Αγίου Λουκά του ιατρού για λίγες ώρες στον ναό από τον Σεβασμιώτατο.

Στην σύντομη προσλαλιά του ο εφημέριος του ναού και υπεύθυνος των συνάξεων

π. Αλέξιος ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο **Μητροπολίτη Θηβών** και Λεβαδείας κ. Γεώργιο που ευλόγησε και στήριξε αυτή την καινοτόμο προσπάθεια της Εκκλησιαστικής κοινότητος του Αγίου Ρηγίνου για 10η συνεχή χρονιά, καθώς και όλους τους ομιλητές και διακεκριμένους επιστήμονες, αλλά και τους γονείς που συμμετείχαν ενεργά και με πνεύμα αγαπητικό στις εν λόγω συνάξεις στα πλαίσια της Σχολής Γονέων.

Ο π. Αλέξιος μεταξύ των άλλων ανέφερε: *«Η **Ποιμαντική Γάμου και Οικογένειας** επιδιώκει την περιχώρηση του γάμου και της οικογένειας, τη σύναξή της μέσα στην Μεγάλη Εκκλησία. Η οικογένεια καλείται να γίνει τόπος καρποφορίας της αγάπης, γι᾽ αυτό ο γάμος ονομάζεται και μυστήριο αγάπης, μιάς αγάπης που γίνεται τελειότερη καθημερινά...Η οικογενειακή δομή έχει αλλάξει δραματικά τα τελευταία χρόνια λόγω των κοινωνικών μεταβολών, με αποτέλεσμα να έχουν διαμορφωθεί νέοι τύποι οικογένειας με πολλά αναφυόμενα προβλήματα. Ως Εκκλησία δεν πρέπει να επαναπαυόμαστε αλλά αυτά τα ερεθίσματα που λαμβάνουμε να φροντίσουμε να μετατραπούν σε ποιμαντικές πρωτοβουλίες»*.

Ακολούθησε σύντομος χαιρετισμός από τον εκπρόσωπο του Μητροπολίτη Θηβών Πανοσιολογιώτατο Αρχιμ. π. Γεώργιο Θανάσου και Γεν. Αρχιερατικό Επίτροπο της Ι. Μητροπόλεως Θηβών, Λεβαδείας και Αυλίδος. Ο π. Γεώργιος μετέφερε τις ευχαριστίες του Ποιμενάρχου στον Σεβ. Μητροπολίτη Αργολίδος κ. Νεκτάριο που υποβλήθηκε στον κόπο να έρθει να μας μιλήσει, καθώς και στον π. Αλέξιο που επιτυχώς διοργανώνει αυτές τις συνάξεις.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Αργολίδος

Αμέσως μετά, έλαβε τον λόγο ο Μητροπολίτης Αργολίδος κ. Νεκτάριος που ανέπτυξε το θέμα: «**Ο Άγιος Πορφύριος για την αγωγή των παιδιών**».

Ο κ. Νεκτάριος στην αρχή εξέφρασε την ανησυχία του για την σημερινή κατάσταση που επικρατεί στην οικογένεια και σε όλο το φάσμα της κοινωνίας μας. Ζούμε σε μία αντιπαιδαγωγική εποχή με ο,τι συνεπάγεται αυτό για τα παιδιά μας. Ο Άγιος Πορφύριος ήταν μία ανοιχτή αγκαλιά και αφουγκραζόταν τον πόνο, τις δυσκολίες, τα προβλήματα των ανθρώπων και έριχνε φως στα αδιέξοδά τους.

Ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τα παιδιά, δίνοντας τις κατάλληλες συμβουλές στους γονείς και στα ίδια, αναπτύσσοντας έτσι μία μέθοδο αγωγής που θα ζήλευαν οι σύγχρονοι παιδαγωγοί. Χωρίς να έχει σπουδάσει κάτι, έδινε πάντα σωστές συμβουλές και έσωζε πολλές ψυχές, έχοντας την χάρη του Θεού μέσα του.

Από την ομιλία του κ. Νεκταρίου ξεχωρίσαμε μερικές ρήσεις του Αγίου Πορφυρίου που εν συντομία τις αναφέρουμε.

Το πρώτο βήμα για την διαπαιδαγώγηση των παιδιών, είναι η περίοδος της εγκυμοσύνης.

Τόνιζε την αξία του θηλασμού από την μητέρα.
Οι γονείς μπορούν να μιλάνε στο παιδί, να το χαιδεύουν και να αρχίζουν την πρώτη επικοινωνία μαζί του, ενώ ακόμα είναι στην κοιλιά της μητέρας του.
Τα παιδιά που μεγαλώνουν χωρίς οικογένεια δυσκολεύονται πολύ στη ζωή τους. Τα πιο πολλά παιδιά των διαζευγμένων γονέων έχουν διχασμένη προσωπικότητα.
Ο Άγιος πονούσε πολύ για τα προβληματικά παιδιά. Έλεγε χαρακτηριστικά, για «μπερδεμένα παιδιά μπερδεμένων γονιών!». Ήταν τα παιδιά με ψυχολογικά προβλήματα που δημιουργούνται σε προβληματικές οικογένειες με διαταραγμένες τις σχέσεις των γονιών και άλλα πολλά ενδιαφέροντα με συγκεκριμένα παραδείγματα.

Κοινή διαπίστωση όλων είναι ότι στη σημερινή εποχή μας, την εποχή της οικονομικής και ηθικής κρίσεως, τα παιδιά είναι αυτά που βιώνουν περισσότερο από τους ενήλικες τις συνέπειες των τραγικών καταστάσεων που σχετίζονται με την παρακμή της κοινωνίας μας.

Οι διαπιστώσεις αυτές δεν μας εφησυχάζουν. Αντίθετα οφείλουμε όλοι μας, Ποιμένες και Ειδικοί επιστήμονες της ψυχικής υγείας, με μεγάλη προσοχή να εγκύψουμε σε αυτά τα θέματα και με αγαστή συνεργασία και αίσθημα ευθύνης να παρεμβαίνουμε με τα όπλα που διαθέτουμε.

Η Εκκλησία έχει ως στόχο την σωτηρία και την θέωση του ανθρώπου. Παράλληλα, όμως, δεν παραβλέπει τις οδύνες του ανθρωπίνου βίου.

Καλούμαστε να αναζητήσουμε τρόπους φιλόστοργης παρουσίας της εκκλησιαστικής διακονίας στον ευαίσθητο χώρο συνάντησης της σύγχρονης ποιμαντικής πράξης με το μείζον πρόβλημα των ψυχιατρικών διαταραχών και των επιπτώσεών τους στη ζωή των ανθρώπων. Είναι αναγκαίο όμως να είναι σαφή και διακριτά τα όρια μεταξύ της μυστηριακής προσφοράς των σωστικών δωρεών της

ου πόνου.